

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 8C/120/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615203653
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blažena Fedorková
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2018:7615203653.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňou JUDr. Blaženou Fedorkovou, v spore žalobcu R. E., F., XX.X.XXXX, T. Š. XX/XX, J. F. R., právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou - Ján Buroci s.r.o. so sídlom Za Šestnástkou 17, Spišská Nová Ves proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava IČO 00 151 700 o náhradu škody takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 200,- eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca má n á r o k na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 31,36%, o výške ktorej bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

IV. Štát má n á r o k na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 34,32 % a voči žalovanému v rozsahu 65,68 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu 9.3.2015 domáhal od žalovaného zaplata sumy vo výške 620,62 eur a náhrady trov konania. Istinu požadoval titulom rozdielu škody, ktorá mu vznikla na jeho motorovom vozidle zn. Hyundai, EČ: J. XXX T. pri dopravnej nehode a sumy, ktorá mu bola plnená zo strany žalovaného. K dopravnej nehode došlo dňa 3.1.2014 o 8,15 hod. medzi obcami Spišský Štvrtok a Smižany, kedy pri obci Arnutovce vodič nákladného motorového vozidla obchádzal chodcov idúcich pri pravom okraji cesty za sebou, prešiel do protismernej časti vozovky, kde sa čelne zrazil s oproti idúcim motorovým vozidlom. Poisťovňa vyčíslila na jeho vozidle totálnu škodu s tým, že auto malo všeobecnú hodnotu 6.740,54 eur. Poisťovňa mu vyplatila sumu 5.940,54 Eur, pričom hodnotu použiteľných zvyškov stanovila na sumu 800,- eur. Keďže sa nestotožnil so všeobecnou hodnotou vozidla požiadaval o vypracovanie znaleckého posudku znalca O.. M. P., P. stanovil všeobecnú hodnotu vozidla na sumu 7.116 eur. Žalovaná suma pozostáva z istiny 375,46 Eur, znalečného vo výške 70 Eur, kapitalizovaného úroku vo výške 175,16 Eur (5,25% ročne zo sumy 5.940,54 Eur za obdobie od 20.5.2014 do 11.12.2014).

2. Súd vo veci vydal dňa 5.5.2015 platobný rozkaz sp. zn. 8C/120/2015 - 24, ktorým uložil žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi sumu 620,60 eur a nahradiť trovy právneho zastúpenia vo výške 96,46 eur na účet právneho zástupcu. V zákonom stanovenej lehote podal žalovaný proti platobnému rozkazu odpor s odôvodnením v ktorom uviedol, že má námietky voči výpočtu všeobecnej hodnoty motorového vozidla žalobcu znalcom O.. M. P., pretože je nesprávny. Znalec pochybil pri stanovení koeficientu

amortizácie za skutočne najazdené kilometre čím umelo a neprimerane vysoko navýšil k5, a tým dostal vyššiu VŠH. Výhrady mal aj voči tomu, že znalecký posudok nespĺňa náležitosti aké by v zmysle zákona č. 382/2004 Z. z. mal mať. Žalovaný ohliadkou vozidla žalobcu stanovil výšku nákladov na jeho opravu na sumu 16.712,71 eur. Následne stanovil všeobecnú hodnotu vozidla ku dňu vzniku dopravnej nehody na sumu 6.740,54 eur. Nakoľko náklady na opravu prevyšovali jeho hodnotu, výška škody na vozidle bola v časti C prílohy 6 vyhlášky č. 492/2004 Z.z. stanovená vo výške hodnoty vozidla bezprostredne pred vznikom dopravnej nehody po odpočítaní hodnoty predajných zvyškov vozidla. Hodnota predajných zvyškov vozidla bola stanovená na sumu 800,- eur, preto bola výška škody stanovená na sumu 5.940,54 eur. Náhrada škody v tejto výške bola žalobcovi poukázaná. Žalobca v podanej žalobe tvrdí, že jeho vozidlo malo pred vznikom škody vyššiu hodnotu a teda výška škody za jeho poškodenie je vyššia o 375,46 eur. Nebránil sa znaleckému dokazovaniu za účelom stanovenia všeobecnej hodnoty vozidla žalobcu v čase bezprostredne pred nehodou.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, znaleckými posudkami, oznámením obsahu listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

4. Dňa 3.1.2014 o 8,15 hod. medzi obcami Spišský Štvrtok a Smižany došlo k dopravnej nehode, kedy pri obci Arnutovce vodič nákladného motorového vozidla obchádzal chodcov idúcich pri pravom okraji cesty za sebou, prešiel do protismernej časti vozovky, kde sa čelne zrazil s oproti idúcim motorovým vozidlom patriacim žalovanému. Účastník, ktorý škodu spôsobil bol právoplatne odsúdený v trestnom konaní vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou č. 4T/118/2014.

5. Zo spisu č. 4T/118/2014 najmä trestného rozkazu na č. I. 150 zo dňa 23.5.2014 súd zistil, že obžalovaný E. O. bol uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona, pretože z nebanlivosti spôsobil dopravnú nehodu pri ktorej utrpel žalobca ťažkú ujmu na zdraví za čo bol odsúdený za trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov. Výkon trestu mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov. Tiež mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 18 mesiacov a žalobca bol s nárokmi na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 22.9.2014. V spise na čísle listu 105 nachádza sa oznámenie zo dňa 15.1.2014, ktoré žalovaný zaslal žalobcovi. Uviedol v ňom, že náklady na opravu prevyšujú VHV a preto žalovaný bude likvidovať škodu ako totálnu škodu, ktorá sa vyčísluje ako rozdiel medzi VHV v čase dopravnej nehody hodnotou použiteľných zvyškov.

6. Listom zo dňa 10.3.2014 žalovaný oznámil žalobcovi, že nie je možné aby vysporiadal jeho nároky, pretože doposiaľ nebolo ukončené šetrenie na polícii. Listom zo dňa 10.12.2014 oznámil žalobcovi, že v súlade s § 442 a § 443 Občianskeho zákonníka, nakoľko kalkulované náklady na opravu vozidla boli vyššie ako všeobecná hodnota vozidla v čase poistnej udalosti, škoda na vozidle žalobcu bola likvidovaná ako totálna škoda.

7. VHV bola vyčíslená žalovaným na sumu 6.740,54 eur a po odpočítaní sumy 800,- eur, poistné plnenie bolo stanovené na sumu 5.940,54 eur, ktorá bola žalobcovi vyplatená.

8. Výška všeobecnej hodnoty predajných zvyškov vozidla činila 800,- eur.

9. Na pojednávaní žalobca zotrval na podanej žalobe. Uviedol, že dopravnú nehodu, pri ktorej došlo ku škode zavinil vodič E. O., ktorý bol rozhodnutím súdu č. 4T/118/2014 za svoj skutok právoplatne odsúdený. Tvrdil, že na jeho vozidle pri nehode bola spôsobená totálna škoda. Toto vozidlo kúpil v Spišskej Novej Vsi dňa 28.6.2011 za sumu 8.829,- Eur. Ku dňu 3.1.2014 sa teda jednalo o 2,5 ročné garážované vozidlo. Technické prehliadky boli pravidelne robené. Nebolo havarované, nerobil do neho žiadne zásahy, pretože plynula 5-ročná záručná lehota. V roku 2007 bola novelizácia k vyhláške MS SR č. 492/2004 v tom zmysle, že tento koeficient je iný. Žalovaný nebral do úvahy, že už platí nová vyhláška. Na základe tejto nehody mal zdravotné problémy, bol dlhodobo v nemocnici, prišiel o prácu. Vrak auta následne odpredal za sumu 800,- eur. Žiadal o nariadenie znaleckého dokazovania za účelom vyčíslenia reprodukčnej obstarávacej hodnoty vozidla, čo sú náklady na obstaranie vozidla v takej hodnote, akú malo vozidlo pred nehodou. V pôvodnom znaleckom posudku boli tieto sumy rovnaké - VHV - všeobecnej hodnoty vozidla aj reprodukčnej obstarávacej hodnoty - ROH žalobca nevidel význam rozlišovať medzi týmito dvoma hodnotami, avšak má nárok, aby mu žalovaný uhradil skutočnú výšku škody. Znalecký posudok súdom pribratého znalca už uvádza inú výšku VHV ako ROH.

Vo veci došlo k totálnej škode vozidla, čo má súd preukázané z trestného spisu aj samotného vyjadrenia žalobcu. Vozidlo nebolo možné už opraviť. Pokiaľ by teda žalobca chcel obnoviť pôvodný stav ten, že mal vozidlo také, ako bolo poškodené, musel by naložiť náklad v sume 6.973,- Eur tak, ako to znalec vyjadril vo svojom znaleckom posudku ZP č. 5/2016, ktorý túto ROH stanovil ku konkrétnemu dňu - dňu nehody. Pokiaľ ide o rozdiel medzi ROH a VHV navrhoval v prípade, že existujú pochybnosti predvolať znalca, ktorý by toto objasnil - náklady na obstaranie vozidla. Ak má žalovaná námietky voči ZP príbratého znalca, má možnosť si vyhotoviť súkromný znalecký posudok a len takýmto spôsobom vyvrátiť jeho závery. Požadoval úroky z omeškania s poukazom na to, že, k nehode došlo 3.1.2014, žalovaný v prípise pre žalobcu uviedol, že čaká na výsledky polície. K ukončeniu šetrenia polície došlo podaním obžaloby v trestnej veci proti tomu kto škodu žalobcovi spôsobil a to dňa 19.5.2014. Ide o takmer 5-tich mesiacov, počas ktorých žalovaný neplnil. Dostal sa teda dňom 20.5.2014 do omeškania, preto žalobca žiadal kapitalizovaný úrok z omeškania. Pokiaľ ide o náhradu nákladov, ktoré žalobcovi vznikli vyhotovením znaleckého posudku Ing. M. P., tento znalecký posudok bol hlavným motívom k podaniu žaloby, pretože z neho vyplynula skutočnosť, že žalovaný nenahradil celú škodu. Neskôr uviedol, že v súdnom konaní bol vyhotovený znalecký posudok, ktorý konštatuje výšku škody vo výške 6.173 eur, pričom táto suma už zohľadňuje aj hodnotu zvyškov vraku, ktoré žalobca predal avšak žalovaný plnil len vo výške 5.940,54 eur a teda nenahradil celú škodu. Trval na úhrade kapitalizovaného úroku z omeškania za obdobie odo dňa 20.5.2014 do 11.12.2014.

10. Poverená zástupkyňa žalovaného uviedla na pojednávaní, že pokiaľ ide o reprodukčnú obstarávaciu hodnotu vozidla v žalobnom návrhu nebola ani zmienka o tom, že by žalobca požadoval ROH. Poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu SR č.k.: 3Cdo 234/2007 a žiadala aby súd v tejto veci prihliadol na toto rozhodnutie, čo sa týka ROH, pretože ide o úplne identický prípad. Čo sa týka koeficientu predajnosti, pri jeho hodnotení znalec nevzal do úvahy identickú značku predajnosti na Slovensku, ale inú značku motorového vozidla. Znalec môže vziať do úvahy iný typ značky vozidla iba vtedy, ak sa na území štátu nenachádza takýto typ. Zn. Hyundai je známou značkou, bolo nutné použiť koeficient tejto značky. Čo sa týka výšky VHV nenamietala výšku uvádzanú znalcom t. j. 6.773,- eur, pretože rozdiel je minimálny (62,46 eur) a v záujme hospodárnosti konania tento rozdiel žalobcovi žalovaný doplatí. Nemala ďalšie návrhy na dokazovanie s tým, že predvolávanie znalca, aby objasnil 200,- eur vozidle ROH zvyšuje náklady konania a v záujme žalobcu aj novelou CSP je to, aby na pojednávanie sporné otázky objasnil na najbližšom pojednávaní. Podľa nej žalobca vedel o tom, že spor je o ROH, mal rozdiel už vedieť preukázať na tomto pojednávaní. Nestotožnila sa so stanoviskom žalobcu ohľadom úrokov z omeškania, pretože svoju povinnosť si v zákonom stanovenej lehote žalovaný splnil a čo sa týka 70,- eur znalecký posudok znalca, ktorý si vyúčtoval znalečné nebol podľa všetkých strán sporu nutné, pretože nebol objektívny.

11. Zo znaleckého posudku O.. M. P. Č.. X/XXXX zo dňa 11.1.2015 mal súd preukázané, že znalec stanovil všeobecnú hodnotu vozidla v sume 7.116 eur a takú istú výšku aj reprodukčnej obstarávacej hodnoty vozidla. Znalec si vyúčtoval odmenu vo výške 70,- eur.

12. Za účelom ustálenia škody súd nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru cestná doprava, odvetvie odhad hodnoty cestných vozidiel. Zo znaleckého posudku O.. E. E. výška všeobecnej hodnoty vozidla k dátumu vzniku škodovej udalosti bola 6.773 eur s DPH a výška reprodukčnej hodnoty vozidla pred poškodením činila 6.973,- eur s DPH, takže výška škody na vozidle predstavuje podľa znalca sumu 6.173,- eur s DPH.

13. Uznesením Krajského súdu v Košiciach bolo zrušené rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku II., III., a IV. a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd vytkol súdu prvej inštancie že síce vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, ale vykonané dôkazy nevyhodnotil.

14. Podľa § 391 ods. 2,3 C.s.p. ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

15. Odvolací súd poukázal na vypracovaný znalecký posudok znalcom O.. E. E. a na to, že na stanovenie všeobecnej hodnoty vozidla (VHV) prípadne reprodukčnej obstarávacej hodnoty (ROH), slúžia odborné

vyjadrenia a znalecké dokazovanie (§ 206, § 207 CSP), nariadené súdom. Poukázal na rozhodnutie ÚS ČR II. ÚS 2221/07, ktoré hovorí o úplnej náhrade nákladov, ktoré poistenec na opravu vozidla vynaložil, pričom ROH je vyššia ako VHV, nakoľko ROH je hodnota vozidla, ktorú treba uhradiť pri obstaraní porovnateľného vozidla obvyklým spôsobom na voľnom trhu v rozhodnej dobe vrátane priemerných a obvyklých nákladov, na jeho zaobstaranie t.j. rovná sa VHV a nákladom na zaobstaranie vozidla.

16. Podľa § 15 ods. 1 z. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

17. Podľa § 11 ods. 6 písm. a/ z. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinností poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinností poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinností poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný.

18. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

19. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

20. Podľa § 443 Občianskeho zákonníka, pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

21. Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

22. Podľa § 193 Civilného sporového poriadku, súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

23. Žalobca sa domáhal náhrady škody, ktorá bola spôsobená na jeho motorovom vozidle pri dopravnej nehode spôsobenej poistencom žalovaného. V konaní nebolo sporné, že pri dopravnej nehode 3.1.2014 bolo poškodené motorové vozidlo žalobcu zn. Hyundai, L.: J. XXX BZ. Nebolo sporné ani to, že škoda sa uhradila z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu pri prevádzke motorového vozidla osoby, ktorá škodu spôsobila a s ktorou mal žalovaný uzavreté zmluvné poistenie.

24. Súd za nesporný považoval aj právny základ nároku na náhradu škody, ako ujmy v majetkovej sfére žalobcu ako poškodeného za splnenia zákonných predpokladov vzniku škody: protiprávny úkon, vznik škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou a zavinenie škodcu.

25. V konaní teda nebolo sporné, že poistenec žalovaného konal protiprávne ani to, že za protiprávne konanie zodpovedal, ani to, že jeho konaním na motorovom vozidle žalobcu škoda vznikla. Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 zák. č. 381/2001 Z.z. zo zmluvného poistenia sa okrem iného poškodenému nahradia uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci. Medzi tieto nároky je potrebné považovať aj náhradu nákladov, ktoré poškodenému v súvislosti s poškodením jeho veci vznikli, nie len priame zničenie alebo poškodenie veci. Cieľom náhrady škody je právo poškodeného na vrátenie vynaložených nákladov súvisiacich so spôsobenou škodou a nie je možné prenášať povinnosť úhrady nákladov na poškodeného, ak si ich sám nespôsobil.

26. Spornou zostala otázka, či žalobca má byť odškodnený sumou zodpovedajúcou obstarávacej cene jeho motorového vozidla pred poškodením, alebo má súd vychádzať zo všeobecnej hodnoty vozidla. Pri určení rozsahu náhrady škody v zmysle ustanovenia § 442 Občianskeho zákonníka nie je daný žiadny zákonný podklad pre zvýhodnenie buď poškodeného alebo škodcu. Rozsah náhrady škody je vždy závislý na objektívnych skutočnostiach.

27. Podľa súdom nariadeného znaleckého posudku O.. E. E. výška všeobecnej hodnoty vozidla k dátumu vzniku škodovej udalosti činí 6.773,- eur s DPH a výška reprodukčnej obstarávacej hodnoty vozidla pred poškodením činí 6.973,- eur s DPH s tým, že znalec určil výšku škody na vozidle v čase jeho poškodenia v sume 6.173,- eur s DPH (v zmysle z.č. 382/2004 Z.z. ako aj vyhlášky č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku v znení neskorších predpisov).

28. S dôrazom na rozhodnutie NS SR č. 2Obdo 48/2012, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5Co 258/2014 z 29.10.2014, č.k. 4Co 161/2016 zo 6.4.2017 dospel súd k záveru, že žalobcovi musí byť kompenzovaná ujma, vniknutá dopravnou nehodou ktorú nespôsobil, keďže ako poškodený mal enormný záujem na tom, aby obnovil stav vozidla, ktorý tu bol pred škodovou udalosťou (dopravnou nehodou).

29. Poškodenie vozidla pri dopravnej nehode nepochybne vedie k vzniku skutočnej škody na veci, lebo majetkový stav poškodeného sa znižuje práve o hodnotu, ktorú v dôsledku poškodenia vozidlo stráca. Výška škody je v zmysle § 443 Občianskeho zákonníka rozdielom medzi hodnotou vozidla pred poškodením, t.j. jeho obvyklou (tržnou) cenou a jeho zníženou hodnotou po poškodení, t.j. obvyklou cenou havarovaného vozidla.

30. Súd vzal v úvahu znalecký posudok znalca O.. E. E. a vychádzal z ROH a z výšky škody určenej znalcom v znaleckom posudku č. 5/2016, ktorý bol vypracovaný v zmysle zákona č. 382/2004 Z.z. a v súlade s vyhláškou č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku v znení neskorších zmien a doplnkov, ako aj rozhodnutie ÚS ČR II. ÚS 2221/07, ktoré hovorí o úplnej náhrade nákladov, ktoré poistenec na opravu vozidla vynaložil, pričom ROH je vyššia ako VHV, nakoľko ROH je hodnota vozidla, ktorú treba uhradiť pri obstaraní porovnateľného vozidla obvyklým spôsobom na voľnom trhu v rozhodnej dobe vrátane priemerných a obvyklých nákladov, na jeho zaobstaranie t.j. rovná sa VHV a nákladom na zaobstaranie vozidla.

31. Súd nemohol opomenúť, že otázka výšky dôvodného nároku je otázkou odbornou, nie právnou, preto pri rozhodovaní vychádzal z názoru znalca, ktorý skutočnú škodu ustálil v súlade s výpočtom, ktorý stanovuje vyhláška č. 492/2004 Z. z.

32. V kontexte s vyššie uvedeným súd stanovil výšku škody na vozidle žalobcu (6.173,- eur s DPH) tak, že z reprodukčnej obstarávacej ceny hodnotu predajných zvyškov, t. j. zo sumy 6.973,- Eur (ROH) odpočítal sumu 800 Eur. Žalovaný sčasti plnil a žalobcovi uhradil sumu 5.940,54 eur, takže žalobca má právo na úhradu rozdielu medzi touto sumou a sumou 6.173,- eur po odpočítaní sumy 32,46 eur čo spolu činí 200,- eur.

33. Žalobca sa domáhal žalobou uhradenia sumy 620,62 eur. Súd mu vyhovel čo do sumy 207,62 eur (ktorá pozostáva zo sumy 32,46 eur a z kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 175,16 Eur, teda celkovo sumy 207,62 eur) ako aj v sumy 200,- eur, teda celkovo 407,62 eur.

34. Čo do sumy 70,- eur súd žalobu žalobcu zamietol. Dôvodom zamietnutia žaloby v tejto časti bola skutočnosť, že súd pri rozhodnutí vo veci na závery O.. P. v znaleckom posudku neprihliadol, ale najmä to, že žalobca súdu doručil len vyúčtovanie znaleckého znalcom a nepredložil žiaden dôkaz o tom, že úhradu 70,- Eur na účet znalca skutočne zrealizoval, teda že sumu 70,- eur znalcovi zaplatil.

35. Súd tiež zamietol žalobu žalobcu čo do sumy 143,- eur, pretože žalobca sa žalobou domáhal zaplata istiny 375,46 eur vychádzajúc zo znaleckého posudku znalca O.. M. P., ktorý stanovil všeobecnú hodnotu vozidla na sumu 7.116,- eur z ktorej žalobca odpočítal sumu 5.940,54 eur. Pri rozhodovaní však súd vychádzal zo sumy 6.173,- eur určenej súdnym znalcom, takže po odpočítaní žalovaným uhradenej sumy 5.940,54 eur istina činí 232,46 eur. Zo sumy 232,46 eur súd odpočítal právoplatne priznanú sumu 32,46 eur, takže žalovaný je povinný čo do istiny uhradiť len sumu 200,- eur, nie žalobcom požadovanú sumu 375,46 eur.

36. Pri rozhodovaní o úrokoch z omeškania súd postupoval v zmysle § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

37. Podľa ustanovenia § 3 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Úrok z omeškania bol žalobcovi priznaný od 20.5.2014, teda od podania obžaloby v trestnej veci č. 4T/118/2014, pretože súd nemôže ísť nad návrh žalobcu a priznať mu viac než požaduje. Podľa stanoviska súdu, žalovaný sa dostal do omeškania s plnením, pretože mal vedomosť o tom, že vozidlo nie je možné opraviť a likvidátori žalovaného vedeli posúdiť výšku škody, ktorá žalobcovi poistnou udalosťou na vozidle vznikla. Keďže sa s plnením omeškali, priznal súd žalobcovi za obdobie od 20.5.2014 do 11.12.2014 kapitalizovaný úrok vo výške 175,16 Eur (5,25% ročne zo sumy 5.940,54 Eur za obdobie od 20.5.2014 do 11.12.2014).

38. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. Podľa § 255 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

40. O trovách konania rozhodol súd podľa citovaných ustanovení. Žalobca sa žalobou domáhal zaplata sumy 620,62 eur. Súd jeho žalobe vyhovel čo do sumy 407,62 eur, ktorá predstavuje 65,68 % zo žalovanej istiny. Žaloba bola zamietnutá čo do zaplata sumy 213 eur (620,62 eur mínus 213 eur), ktorá predstavuje 34,32 % žalovanej istiny. V konaní bol tak úspešnejší žalobca a to v 31,36% (65,68 % mínus 34,32 %). Z uvedeného dôvodu nebola priznaná náhrada trov žalovanému. A úspešnejšiemu žalobcovi bola náhrada trov konania priznaná v rozsahu 31,36% z ním účelne vynaložených trov.

41. V konaní vznikli štátu trovy v súvislosti so znaleckým dokazovaním vo výške 158,48 Eur. Keďže štát v priebehu konania platil uvedené trovy, má právo na ich náhradu voči stranám sporu v zmysle § 259 C.s.p. Pre rozhodnutie o náhrade trov konania je podľa § 255 C.s.p. rozhodujúci výsledok konania. Súd považoval za spravodlivé, aby náhradu trov konania štátu znášali žalovaný v rozsahu 65,68 % a žalobca v rozsahu 34,32 %.

42. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Spišská Nová Ves.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.